

ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

(Του ΠΩΔ ΝΤΟΛΦΟΥΣ)

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ

Τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην, εἶπεν ὁ Βαρταβέλ με ἀφέλειαν, ὑπέρθεα ὑπέροχος!...

Ὁ Βαρταβέλ, ὁ ὁποῖος μόλις εἶχεν ἀποσυρθῆ, λόγῳ ἀρχαιότητος, ἀπὸ τοῦ θεάτρον τῆς Γαλλικῆς Κωμωδίας, ἠὲ χαριστέϊστο πολὺ ν' ἀφηγῆται τὰ ἐπαισόδια τοῦ τσαρρακονταετοῦς θεατρικοῦ του βλου, κατὰ τὸν ὁποῖον μέχρι βαθῆος γήρατος δὲν ἔπαυεν νὰ παίζῃ ἑρατικούς ῥόλους ἐπὶ σκηνῆς, ἐνίοτε δὲ καὶ ἔξω αὐτῆς.

— Ὑπέροχος ἰεξηκολούθησε με τὴν ἰδίαν ἀφέλειαν, ὄχι μόνον ὡς καλλιτέχνης, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄνθρωπος.

Οἱ ἄλλοι τὸν ἤκουον με μεγάλην προσοχῆν.

— Λοιπὸν, ἐξηκολούθησεν ὁ Βαρταβέλ, ἔκλιμα τὴν τελευταίαν μου περιουσίαν ἀνὰ τὴν Εὐρώπην, σκεπτόμενος ν' ἀποσυρθῶ. Ἡ μου ἐξῆτα τριῶν ἐτῶν, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἤμουον καὶ ὁ μόνος γεροντάκος, ὁ ὁποῖος ἐγνώριζα νὰ γοναπετῶ με χάριν ἐμπρὸς εἰς τὰς γυναῖκας.

Διατρέγαμε λοιπὸν τὰ μικρὰ ἐκεῖνα παραδου- νάβια κράτη, ὅπου πρίγκιπες μισογερμανοὶ δι- οικοῦν χριστιανούς μισοτούρκους, οἱ ὁποῖοι φο- ροῦν ἀκόμη τὸ πουνκάμισόν των ἐπάνω ἀπὸ τὸ πανταλόνι. Εἰς τὴν Β., πρωτεύουσαν τῆς Βεστρω- γοτίας, ἐδώσαμεν ἔκτακτον παράστασιν. Παρευρί- σκετο καὶ ὁ Βασιλεὺς με ὄλην τὴν Β. οἰκογέ- νειαν. Εἰς τὸ τέλος ἀπέστειλεν ἕνα ὑπασπιστὴν του νὰ με παρακαλέσῃ ὅπως τὴν ἐπομένη με- ταβῶ εἰς τὴν ἐξοχικὴν του ἑπαυλίαν νὰ τοῖς ἀπαγ- γείλω. Θὰ περνοῦσα πριγκιπικὰ, διότι, ὅπως ἔ- μαθα, ταῖς ἡμέραις ἐκεῖνας εἶχε γίνῃ κάποιο ἐ- θνικὸ δάνειο.

Ἐπῆγα με αὐτοκίνητο μαζὺ με τὴν μικρὰν Κολλβίλ. Εἶχα τὴν ἐμ- πνευσίαν νὰ τοῖς παίζω τῆς ὁμοιωτικῆς σκηνῆς ἀπὸ τὸ «Δὲν χωρε- τεῖς κανεὶς με τὸν ἔρωτα» καὶ, διὰ νὰ ἀποσύγω τὰς δυσχερείας τοῦ νουσίματός, εἶχα συγγισθῆ ἀπὸ πρὶν, με ὁ, τι ἔπρεπε, εἶχα βαρῆ, φαινόμενον νέος καὶ ὄμοιος. Ἡ Κολλβίλ εἶχε ἐνδυσθῆ ὡς Καμίλλη καὶ ἐγὼ ὡς Περθίης, ὁ αἰώνιος ἠρωατὸς μου. Ἐφαινόμουν εἰκοσαε- τῆς! Ἡ Βασιλικὴ ἑπαυλίς μοιοῦσε με ἐπαρχιώτικο σπητὶ ἀρχοντο- χωριότη! Στὴν ταράτσα μερικαῖς κυρίας ἐκενοῦσαν ἢ ἔπλεκαν.

Ἐπαίξαμεν ἐμπρὸς εἰς τὸν Βασιλεῖα. Ὁλος ὁ πολιτικὸς καὶ στρατιωτικὸς οἶκος προσετρέξε νὰ μᾶς χειροκροτήσῃ. Ἐθρωαμβέ- σαμεν! Αἱ κυρίαὶ ἐφώνηζον: — «Μπὶς! Μπὶς!» Ὁ Βασιλεὺς κατε- βροχθίσε με τὰ μάτια τὴν μικρὰν Κολλβίλ. Ἦταν βέβαιος ὁ παμ- πόνηρος, ὅτι θὰ τὴν ἔπερνα μαζὺ μου, ὅταν τὴν προηγουμένη με προσεκάλεε εἰς τὴν ἑπαυλίαν του. Τὴ νὰ γίνῃ! Ἦνας ἠθοποιὸς εἰς καλλιτεχνικὴν περιουσίαν, εἶνε ὡρὰν πρεσβυτηῖς... Δὲν ἀρνέεται τίποτε. Ἐπὶ τέλους ἀντελήφθησαν οἱ ἐργασθῆμεν ἀρκετὰ διὰ νὰ κερδίσωμεν τὸν ἄρτον μας καὶ μᾶς παρεκάλεσαν νὰ τοιμαῖσωμεν κατὶ. Πολλαῖς φορές συνωμίλησα με ἑσπερμέννας κεφαλὰς. Συχνὰ ἤρχοντο καὶ Βασιλεῖς εἰς τὸ... κωμωδῆν μου. Ἐσυνήθησα λοιπὸν νὰ μὴ ξεπάζωμαι.

Ὅταν ὁμοίως εἶδα τὴν σύζυγον τοῦ Διαδό- χου, μίαν εὐγενικὴν καὶ ὄμοιασμένην πριγκί- πισσαν νὰ μοῦ δίδῃ μὴν τῆς ἕνα φλυτζάνι τσάι καὶ νὰ με κυττάξῃ εἰς τὰ μάτια, ἔμεινα λιγάκι συγκεχυμένος. Ἄλλ' ἡ ἐκπληξίς μου ἐκορυφώθη, ὅταν ἤκουσα τὴν μέλλουσαν ἐ- κελὴν Βασιλίαν νὰ μοῦ ψιθυρίσῃ:

— Θέλω νὰ σὰς ὀμιλήσω. Σὲ λίγη ὥρα ἔ- λαις στὸν κῆπο. Θὰ σὰς περιμύρω πῖσω ἀπὸ τὸ σῆλαιο.

Ἡ πριγκίπισσα ἦταν καλλονή, μελαχροινή, με παράστημα ἡγεμονικό. Ὅταν ἀπεμα- κρύνῃ λιγάκι ἀπὸ κοντὰ μου, τὴν κερηκολού- θησα με τὴν ἄκρη τοῦ ματιοῦ καὶ ἔμεινα ἐν- θουσιασμένος. Ἦταν πολὺ-πολὺ ὄμοια!

Ὁλος ὁ κόσμος ἐκεῖνην τὴν ὥρα περιεκύκλωνε τὴν Κολλβίλ. Κατῳρθησα λοιπὸν νὰ κατέβω στὸν κῆπο καὶ νὰ φτάσω σὲ σῆ- λαιο! Ἡ πριγκίπισσα ἦταν ἐκεῖ. Ἦλθε κοντὰ μου, πήρε τὸ χεῖρ μου καὶ ψιθύρισε:

— Μὴν εἰπῆτε τίποτε... Ἀφήτατέ με νὰ σὰς κυττάξῃ ο... Εἰσθα ὄμοιος! Ἐμένα μ' εἰσθίσκετε ὄμοιαν;

Σεῖς, τί θὰ ἐκάνετε εἰς τὴν θέσιν μου; Ἐγὼ ἔκαμα ὁ, τι μοῦ ὑπέλογευσεν ὁ ῥόλος μου. Ἐπεσα γονατιστός ἐμπρὸς τῆς καὶ ἐγέ-

μισα τὸ χεῖρ τῆς ἀπὸ φιλήματα. Ἀπὸ τὸ κορμί τῆς μοῦ ἤρχετο κάποιο ἄρωμα μεθυστικό. Αἰσθανόμενον πραγματικὴν μεταμόρφωσιν μέσα μου. Ἐνοιῶθα οἱ ξαναγινόμενον νέος. Μοῦ ἔρχονταν νὰ τὴν σφιξῶ στὴν ἀγκυλιά μου τρελλά. Αὐτὴ ὁμοίως μ' ἐκάθισε κοντὰ τῆς ἐπάνω εἰς ἕνα πέτρινο πάγκο καὶ μοῦ εἶπε:

— Ἀκουστέ με! Γνωρίζετε πὸς διαβαίνει ἡ ζωὴ μου; Γνωρίζετε τί εἶνε ἡ ζωὴ μῆς πριγκιπισσῆς, μῆς μελλούσης Βασιλίσσης; Ὁ αὐτὴν ἐδῶ τὴν χώρα; Ὑχι! Δὲν μορσεῖτε νὰ τὸ γνωρίζετε... Ὁποῖος ὀμιλεῖ περὶ πριγκιπισσῶν, νομίζει οἱ πρόκειται περὶ πολυ- τελείας, περὶ εὐτυχίας, χαρᾶς, ἰσχύος, ἐπικρατήσεως καὶ ἡδονῆς. Ψεῦδη ὅλα αὐτὰ. Θρῦλοι καὶ φαντασιοπληξία! Εἶμεθα φυλακισμέ- νες στὴν μορφή τῆς ἐθιμοτυπίας, ὅπως ἡ καλόγηρος στὸν κανονι- σμὸ τῆς θρησκείας καὶ τοῦ ἠοαστηρίου. Ἡ ἐθιμοτυπία θὰ ἦταν ὄμοια καὶ ποθητὴ, ἀλλὰ σὲ μίαν Αὐλή, ὅπως ἦταν ἡ Αὐλὴ Λουδο- βίκου τοῦ ΙΑ'. Ἐδῶ ὁμοίως, με τὴν ἐπαρχιώτικη ζωὴ, τὴν ὅποιαν γερουσίαν, ἡ ἐθιμοτυπία εἶνε ἀ- φόρητος, εἶνε πραγματικὴ σκληρία! Μὰς εἶδατε πρὶν. Ἐπλέκαμε κοπανέλλια! Τὶ ἀφῆται! Γύρω μας δὲν χτυπῶ καμμιὰ θερμὴ καρδιά. Παρατη- ρηστέ με. Δὲν εἶμαι καμωμένη γιὰ νὰ ζήσω ἄλλη ζωὴ; Αἰσθάνομαι οἱ ὁ κόσμος εἶνε ὄμοιος, ἔχω εὐφραν, ψυχῆ, καρδιά, γεννήθηκα γιὰ ν' ἀγαπῶ καὶ ν' ἀνταγαπώμαι...

Τὰ δάκρυα ἐπλημύριζαν τὰ μάτια τῆς. Ἦταν θανάσιμα!

Μοῦ ἐπῆρε καλὴ τὸ χεῖρ καὶ συνέχισε:

— Εἰσθε καὶ σεῖς πρίγκιπ, εἰσθε βασιλεῖς, ἀφοῦ εἰσθε ὄμοιος, ἀφοῦ εἰσθε νέος. Θέλατε νὰ μ' ἀγαπησῆτε; Θὰ σὰς ἀκολουθήσω ὅπου καὶ ἂν πάτε. Θὰ σὰς ἀγαπῶ ὅσο μορσεῖτε νὰ ποθήσετε, ἀλλὰ καὶ σεῖς θὰ με κἀμετε νὰ γνωρῶσω τὸν κόσμο γιὰ τὴν ζωὴν ποῦ ἀξίζει κανεὶς νὰ ζήσῃ. Πάρετέ με μαζὺ σας! Με πέρνετε λοιπὸν!..

Εἶχα ὄνειροπολήσῃ ἕνα πριγκιπικὸν φιλῆμα καὶ ἡ πριγκίπισσα μοῦ προσεφέρετο ὀλόκληρη. Νὰ τὴν ἀπῆγαγα; Καὶ ἦταν πολὺ κολασιματικὸ γιὰ μένα. Ἄλλὰ καὶ τί σκάνδαλο! Καὶ ποία εὐθύνη! Καὶ ποίαν ζωὴν θὰ ἔκαμε αὐτὴ ἡ δυστυχισμένη πριγκίπισσα ὅταν ἐπερνοῦσε ἡ μέθη τοῦ ἔρωτος; Μία πριγκίπισσα περιπλανομένη, περιπλανομένη μάλιστα μ' ἕνα γέροντα! Θὰ μοῦ ἐξήρτουσε ἀκόμη νὰ τὴν ἀνεβάσω στὴν σκηνήν. Καὶ αἱ διπλωματικαὶ περιπλοκαὶ; Διάβολος!

Τότε μοῦ ἤλθε μία σοφὴ ἰδέα καὶ εἶπα:

— Εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας, κυρία. Πηγαίνω νὰ ζητήσω τὸ αὐτοκίνητόν μου.

Ἀπεμακρύνθη με στιγμῆ, πῆγα πῖσω ἀπὸ ἕνα δένδρον καὶ ἐβγαλα τὴν κλοφτιασμένην περούκιάν μου, τὸ λεπτὸ μουσάκι, τὰ ὄμοια φρυδιὰ ποῦ ἐγλύκωναν τὸ βλέμμα μου... Ἐσπώγγισα τὰ κοκκινάδια καὶ τὰ μουράδια ἀπὸ τὰ μάγουλα καὶ μ' ἔκαναν νέον καὶ ἐπέστρεψα κοντὰ τῆς, με τῆς οὐτίδες μου, με τῆ φιλία μου, ζυρι- σμένη, γρησμένη, ἀληθινὸς γεροντάκος.

Με ἀνεγνώρισε ἡ πριγκίπισσα ἀμέσως καὶ ἐβγαλε μίαν φωνὴν σπαρακτικὴν ψυχικοῦ πόνου. Γιὰ μίαν στιγμὴ ἐδίστασε καὶ ἔπειτα ἀρπάξε τὰ χεῖρα μου, καὶ μοῦ τὰ ἐσφιξε ἰσχυρῶς:

— Σὰς εὐχαριστῶ! Με ἐσώσατε... Καὶ ἐφωγες ἐνφ' μοῦ ψιθύρισε ἕνα ὄνομα ποῦ ἐμοιοῦσε με. «Πατέρα».

Ὁ Βαρταβέλ σπώγγισε τοὺς δακρυσμένους ὀφθαλμούς του καὶ εἶπε αὖτος φίλους του:

— Αἱ! δὲν ὑπέρθεα ὑπέροχος!... Ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας, ὅπως ἔμαθα, τὴν πριγκίπισσαν ἀπήγαγε κάποιοις ὀδοντοῖατρος!... (Μετάφρ. Γ. ΑΣΗΜΑΚΗ)

Τὸ «Μπουκέτο» πωλεῖται ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου τῶν Ἐφημερίδων καὶ τῶν ὑπο- κροτηρίων αὐτοῦ, πρὸς 1.50 τὸ τεῦχος. Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώσταί μας νὰ μᾶς καταγγέλλουν πᾶσαν σχετικὴν ἐπιμετά- λειυσιν ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ φύλλου.